

SEMANATORUL

ORGAN AL ASOCIAȚIEI ÎNVĂȚĂTORILOR DIN CALIACRA

Director: I. NEDELCU

Apare sub conducerea
unui comitet

Redacția și Administrația
Școala primară No. 3 Bazargic

CUM STAM AZI

În lumea noastră dăsească e mare frământare; o parte se gândesc cum pot să facă să nu moară de foame; o altă parte se zbat, se frământă arătând forului comitente că, școala românească se află în greu pas, cerând sprijin pentru susținerea ei de guvernul de azi în vremea căruia se află cel mai mare profesor neamului, D-I Nicolae Iorga.

Venirea lui în fruntea guvernului, a fost salutăta cu bucurie de majoritatea lumii dăscălești, învâșându-și cea mai mare speranță în el. Dar țara trecând prin greu imas financiar, poate imune la economii cerând teresele de stat; dar u izbîndu-se chiar în coli.

În prezent zierele a-untă că, se vor mai esființa încă 30 de șco-secundare, dintre cari ajoritarea normale. De onstrucții școlare nici u e vorba.

Un stat nou și vecin eho Slovacia, a avut revăzut la construcții școlare, un miliard cincite de milioane. Oare colo nu e criză? Ba zic a da; însă guvernării e acolo își dau seama e importanța pe care o re școala într'un stat și u se atinge de ea fă-ând economii, ci reduc n alte părți.

În Anglia, unde umbra i Mahatma Gandhi stă easupra ei și unde sunt omeri mai multe milioane, guvernul Englez, în onomiile bugetare ca- s'au făcut, nu s'a a-ns de interesele școa- și de salariul dască- lui, în genere a dască- lui primar, fiindcă iz-nd în ei vor fi izbit în fletul școalei, pentru re guvernul de acolo a da seama.

Din ziare ne mai vin știri că, dascălii, dela primar până la universitar, prin federație, lup-tă, a nu lăsa învățămân-tul primar să fie trecut cu plata la județ; a ne vără în legea de armoni-zare din 1927 și în urmă a ni se lua 15 la sută și a se găsi modalitatea a ni se plăti la vreme, căci așa cum e, e o nenoro-cire; dascălul fiind veș-nic trambalat pe drum și răspunzându-i din toate părțile că nu-i acreditiv, sau dacă e acreditiv, nu's parale.

Se mai aude că, sa'r forma „Blocul Parlamen-tar Didactic”, care ar fi un număr de 144, destul de numeros dacă ar fi uniți, căci ar putea să se impună întregului parla-ment.

Toată speranța noastră e îndreptată către parla-mentarii corpului didac-tic, fiind uniți vor fa-ce ceva pentru noi și școală. Mai ales că prin-tre ei, sunt cele mai ilu-stre figuri dăscălești, cari au luptat o viață în-treagă pentru demnita-tea și înălțarea școalei.

Tocmai când să închei, aud că, veșnicii luptători ai federației corpului di-dactic, prin reprezentan-ții ei D-I Hurmuzescu, profesor universitar și D-I Toni, președintele a-sociației învățătorilor, au luat contact cu federația funcționarilor publici, a-rătând nedreptatea ce ni s'a făcut nouă, corpului didactic, fiindcă a fost o lege a armonizării, care în ceia ce privește cor-pul nostru, toate guver-nele dela 1927 ne-a ne-dreptățit și acum culmea culmelor, în loc să ni se respecte drepturile pre-văzute în legea armoni-zării și pe urmă să ia 15 la sută, ne ia 15 la sută fără a ține socoteală de lege.

Slujbă și Simbrie.

Sunt trei luni, de când școala și-a reluat firul ei pen-tru propășirea neamului. Trei luni de când dascălul conști-ent de rolul său misionar și social, s'a prezentat la școa-la sa și-a început activitatea. Trei luni, de când soldatul credincios s'a prezentat la datorie și stă streajă neador-mită la postul său de onoare.

Credința și dragostea față de semeni, țară și Tron, nu l'a părăsit o clipă. Nu, căci ar fi o rușine! Acel ce-ar comite astfel de fapte, n'ar fi bun decât de aruncat la câini, să-i sfârtice pieptul, căci nu-i neleguire mai mare ca aceasta.

Sunt trei luni, de când a-cest martir credincios, așteap-tă din zi în zi să i se dea hrana meritată pentru servi-ciul ce-l face și totuși nimeni nu se gândește să i-o dea. Așteapta ca cel mai credincios dintre câinii unui stăpân, căruia totdeauna i se dă cea mai din urmă fărâmitură și care totuși întârzie.

Întârzie și simte că puterile-i sunt pe sfârșite și că în cu-rând va apuca calea pribegiei pentru un codru de pâine, pentru o haină calduroasă și pentru o viață mai omeneasă.

Dar unde se va duce, ce căl va apuca? Stăpânul căruia i-a servit cu atâta credință, îl va lăsa oare în prada des-nădejdiei, muritor de foame? Nu, nu se poate ca recunoș-tința stăpânului, care întârzie, să nu-și verse razele-i bine-făcătoare asupra sa!

Credința sfântă nu-l poate părăsi și așteapta cu răbdare de fier ziua de mâine, în spe-ranța că, nu se poate ca fă-cătorul de minuni să nu-l scape din prada desnădejdiei. Dar, cât timp va mai pu-tea așteapta?.....

E bine să informăm o-pinia publică de nedre-ptățile ce se fac în con-tra noastră, fără însă a ne îndepărta de loznica: „Puterea ta, prin tine Is-raile”.

I. N.

Până Când?...

Cât timp va mai dura cal-varul suferințelor noastre? Cât vom mai aștepta cu în-credere acele zile fericite, ce nu se întrezăresc?....

Întrebarea s'a crispat pe buzele fiecăruia și nimeni nu mai are curajul unui răspuns. Poate o zi, două, un an sau toată viața!..

Lunga așteptare, desigur c'ar fi trebuit să ne spulbere orice speranță de mai bine, și cu sufletele împlietrite să trecem prin viață ca orice muritori de rând, fără să dăm socoteală cuiva de existența și rolul nostru, dar ceva di-vin ne face parca tot să mai sperăm, ca nefericita mamă din poezia lui Vlahuța, „La icoană”.

Ruga noastră, pornită din tot ce avem mai scump, nu prea e auzită de cei ce ar trebui s'o audă și s'o'nțelea-gă și deaceia, când izvorul suferințelor ne va seca, atunci ca și mama desnădăjduită, vom spune: „Iați lutul căci ca și dânsul ești împetrită.”

Cine să ne mai înțeleagă, dacă cel pornit din rândurile noastre nu ne'nțelege strigătul de durere ce ne sfârtică ini-mile? La cine să cerem ceia ce ar trebui să ni se dea fără să mai cerem? La cine?

Poate că nu se cunoaște situația tragică a dascălului trimis în mijlocul satului, un-de n'are ce mânca, n'are ce'mbrăca și n'are unde dormi?... O, cortegiul acestor martiri ai idealismului, se'ntinde din centru și până în cel mai departat colț al țării; situația lor mizeră o vede ori și cine; lipsurile și durerea li s'a erispat pe față și se pot distinge de ori și unde.

Sunt primii statuari ai edi-ficiului național și sunt cei din urmă cărora li se dă aten-ție. Sunt desconsiderații soar-tel, ai societății și ai satului unde trăesc.

Oare, dece această desnă-dejde aruncată cu belsug în sufletele bieților învățatori? Sfârși-se-va vreodată acest surghiun demoralizator pentru ei?

TUTUN, chibrituri, cobza

Este tocmai ceia ce a re-comandat Premierul Român, omul culturii și Marele sa-vant, dascălilor primari pen-tru ameliorarea necazurilor ce i-au cuprins.

S'au strâns ei în congres, să arate răspicat că, nu mai pot trăi și că intenția guvernului de a-i da cu plata salariilor la comune, este văzută de toți ca o moarte sigură.

Dacă formăm o clasă de trântori, ce în orice moment se poate dispensa viața de stat, să ni-o spună sigur iar ca să recomanzi paleative imposibile de realizat s'o știm cu toții

Ne trimite vânzători de tutun și chibrituri, dar oare românul ce consideră tutunul altfel, decât un amiliorant al necazurilor sale și apoi, oare nimeni n'o fi crezând în țara asta că necazurile ne-au coplesit și nu le-om mai pu-tea suporta?? S'o știe toți și fără nici un incojur, spunem tare: „Ajunge cu batjocura!” Ajunge cât am fost de des-considerați și socotiți vetregi în toate împrejurările!..

Nu vi se pare Domnule Prim Ministru, că tocmai ce ne recomandați, spre batjocu-ră, este tot ce poate aprinde un foc mare??

Nu vă puneți vr'odată în-trebarea că, momente des-perate poate dărâma întregul frontispiciu al statului întregit, la care au colaborat cu toată truda alte generații cum și a noastră?

Nu vi se pare că, istoria își va întrerupe brusc firul ei și în loc de momente de glorie ce le înșiră, șă redea pagini triste acestei nații? Nu vă jucați cu chibriturile căci iau foc!

(urmare în pag. 2-a)

Când vor înțelege că, sa-lariul ce li se dă deabia le-ajunge până la sfârșitul unei și că trebuie să li se dea latimp spre a putea trăi? Când?.....

PONY

Șin timp ce nouă ne e recomandat ca un ameliorant al vieții, tutunul și chibritul, iată că stegarilor culturii celei mai superioare — „profesorilor universitari” — li se recomandă din altă parte cobza.

S'o știe toți că, în descu-rajarea noastră, nu ne-a mai rămas altceva de făcut, decât la cântecul jalnic, cântat din cobze, vom încinge o horă mare, hora desnădejdiei.

Ah! Constantinescu

Invățătorul ca factor de armonizare în sat

— urmare —

Un prilej fericit de a veni în contact cu sâtenii îl oferă serbările școlare, constituite cu un program moralizator și artistic. Aci, din cuvântarea învățătorului direct, sau din producțiunile copiilor îndirect, primesc îndrumări pentru viața ori muștrări pentru unele vicii sau defecte sociale.

Deosebit de aceasta, sâtenii au ocazia să admire copiii lor și să-și mai descrețească pentru un moment frunțile, ceace în îndârjita, luptă pentru viața de azi, constituie o binefacere. Asemănătoare cu serbările școlare, sunt șezătorile săptămânale. Acestea au prilejul să adune mai des, sub un singur acoperământ obștea satului, ușurând în acelaș timp bruda învățătorului, căci fiecare îi poate auzi aci cuvântul și poate căpăta un pic din înțelepciunea acelor ceasuri petrecute în cea mai împaciuitoare atmosferă.

Ele au un rol de potolire și de orientare. Câte idei nehotărâte și tulburi nu risipesc, câte îndoeli și câte lucruri rău înțelese nu limpezesc și spre câte orizonturi largi și luminoase nu îndreaptă ele gândurile și pornirile sâtenilor! Va căuta tot în interesul culturii, să întemeze căminuri culturale, case de sfat și cetire, iar pentru progresul economic, poate pune bază societăților cooperative, de temperanță, tovarășii, vânzări în comun și altor acociații de interes obștesc.

Astfel pătrunde în inima locuitorilor convingerea că școala are înaltă rațiune de existență și că este o instituțiune necesară și folositoare. Și atunci când vom isbuti ca școala să fie simțită ca o necesitate de către sâteni, putem considera scopul nostru ajuns.

Aceși prețuire trebuie acordată și slujitorilor acestor școale iar venerațiunea de care trebuie să se bucure va constitui o încoronare a îndefungatei lor lupte.

Deacea, întreaga purtare a învățătorilor, va fi întruparea concretă și elocventă a cuvintelor și sfaturilor înalte pe cari le propovăduiește.

Numai când fapta întrupează cuvântul, numai atunci prezintă puterea de crezare și este un stimulent spre urmare și înfăptuire.

Tovarăș prețios în acțiunea învățătorului, este preotul. Credința și lumina au stat veșnic la temelie oricărei încercări de regenerare a neamului nostru. Ele au fost pivotul lui de existență, ele l-au ajutat să nu piară și tot prin ele își va asigura propășirea viitoare.

În general, învățătorul va căuta să-și asigure concursul tuturor autorităților din localitate, ca în unire de forțe să conlucreze efectiv, în vederea armonizării și redșteptării întregii puteri de viață a satului și canalizarea acestora pe vadul progresului.

Lucrând astfel, se va stabili o atmosferă de prietenie și înțelegere împrejurul școlii, ceace va ușura și va ajuta mult activitatea dînlăuntrul ei.

Încecarea de redșteptare a satului, între altele, îl va documenta și lumina personal pe învățător, căci cunoscând nevoile locale, relele și lipsurile, dar și virtuțile poporului nostru, ușor va găsi și preconiza mijloace pentru remedierea răului și stimularea binelui.

Suprema răsplată a acelor ce-și închină viața binelui obștesc, rămâne împacarea conștiinței, sentimentul datoriei împlinite, atunci când în aceste vremuri de anarhism moral, de mercantilism și îndolență, la postul datoriei noi luptăm și dăm pildă de muncă cinstită, modestie și spirit de sacrificiu.

Din licăririile încercărilor noastre risipite de astăzi, vor răsări zorii luminei puternice de mâine.

Nic. Badea
Calăcichioi

Cugetare

Să ne purtăm în așa fel, încât faptele noastre să devină lege universală.

Kant.

DOMNUL PRIM MINISTRU

și

Ministru al Instrucțiunii Publice și al Cultelor

În numele celor 400 dascăli primari ai județului Caliacra, cu cel mai profund respect aduc la cunoștința D-vs. următoarele:

După anexarea Cadrilaterului, cei dintâi slujbași în lupta adevărului pe aceste meleaguri, învățătorii și-au părăsit căminurile lor din vechiul regat, cu loznica: „Ori unde e bine în țara mea”.

Aceștea au fost voluntarii din 1913.

Lor le-a urmat a doua serie de voluntari în 1918, fără să mai vorbesc de cei ce au fost obligați să vină aci, toți în dublă misiune:

Prin școală să lupte la înfrățirea neamurilor și în afară, oricând la postul de onoare.

Mai toți, veniți aci în 1918, 1919 și următorii, ostași ai marelui războiu n'ar fi putut o clipă să se dezică.

Orbiți de mirajul prevederilor legii învățământului (improprietărire, spor de salariu, etc.) pornesc, deschid, în ciuda celor ce i-au primit cu steaguri negre, școlile și încet, încet, D-le Prim Ministru, au dat înfățișarea de azi a Cadrilaterului.

Nu jandarmilor, primarilor și notarilor se datorește starea de azi.

Ori cât am fi săcotiți ca lipsiți de modestie, noi afirmăm: Nu! —

Starea de azi, se datorește școlii și bisericii. Căci și la biserică tot dascăli s'au înhămat.

Nu vreau să jignesc pe nimeni, dar seminariștii și teologii visau numai București și împrejurimi, nu Balagea, Echiscea, Cuiugiuc, Vladimirești, etc.. Dascălii primari au primit hirotonia și au pornit la slujbă adevărată alături de colegii lor.

Răsplată? —

Înlăturarea dela colonizare, când s'au colonizat atâtea din toate părțile țării și a lumii.

Improprietărire? — Răspuns localnic: „loc”. Căci pentru a fi improprietărit îți trebuie bani de răscumpărarea lotului — 10.000 lei. De unde? Din mizerabilul salariu de dascăl? E o imposibilitate. Atât cât e, nu e de ajuns nici pentru hrana de toate zilele.

Și dacă ar fi și aceasta, tot ar, fi ceva, dar el se a-

chită cu întârziere de 3—4 luni.

Nu-s bani? Știm. Dar dacă e vorba de sacrificii, să le facem deopotrivă toți fiii țării, căci altfel ajunge să înțelegem că, unii au numai drepturi în această țară, iar alții numai datorii.

Dascălul cu salariul neprimut timp de trei luni, rămâne cu impozitul în urmă și D-l Perceptor îl urmărește capital și dobândă 15 la sută.

Ce-i vinovat sârmanul dascăl de această întârziere.

Băștinașii ne dușmănesc, nevoile ne prigonesc,..... încotro s'o apucăm?

Ne-a mai rămas o cale, Domnule Prim Ministru: Domnia-Voastră, cărturarul neamului.

Priviți spre acest colțșor de țară și spre obișduiții dascăli de aci.

Nu pot să mai îndure neajunsurile. Risipiți prin satele Caliacrei, își pierd copiii și soțiile de mizerie și groaznică încordare și ajutați-i, căci ajutați țara și școala neamului.

Nu vă cer imposibilități ori ilegalități. Cer dreptul la viață, drepturi consfințite prin legi de aleșii neamului, unele chiar sub conducerea D-vs.:

1) Improprietărire cu plata loturilor pe termen lung de 10—15 ani;

2) Material lemnos, piatră, etc., ca și coloniștii, pentru înțeghearea gospodăriilor și pentru a scăpa de umilnța la care sunt expuși de a locui în bordeele băștinașilor;

3) Salariul lor destul de mizerabil să le fie achitat la timp, spre a se scăpa de rușinea de a se vedea siliți în cazuri de boală în familie ori alte neajunsuri, să întindă mână la cei ce-i privesc și așa cu destulă dușmănie.

Iată ce cer dascălii românismului din județul Caliacra, celui mai mare cărturar al neamului și pe care Dumnezeu la învrednicit a fi Prim Ministru și Ministrul al școlii și Bisericii și nădăjduesc că, glasul lor rugător, va găsi răsunet în sufletul D-vs.

Preot B. Zăinescu

— învățător —

și președ. al Asoc. Inv. din jud. Caliacra

Definiții și propuneri

E un lucru în genere născut, formidabila putere care o exercită presa în lizația vremurilor actuale. nu se mărginește la simțol de înregistrarea opiniei publice, ci este în acelaș timp forță activă menită să s-naleze toate acțiunile priodice sau greșite, să insdiferite sugestii, să ridice picipii călăuzitoare și să adrepturile și nevoile generale ce se ivesc la fiecare moment.

Sunt însă ziare lipsite de acel caracter de universalitate ce părăsesc atribuțiunile reportaj și polemică cotidiană menținându-se la o înălțate respectabilă, cu o destindistinctă și cu un progres bine precizat, pus în slujunui principiu superior. Încest cadru intră ziarul așatiunii noastre județene, „mănătorul”.

Însăși apariția lui, marchză o cucerire și o afirmare. Astăzi când aprigile ne materiale și înalta chemăre careia suntem dedicați, ne piedică de a ne înfrățisurile, oridecâteori este neatribuna Semănătorului este coul simțămintelor noastre nanime, iar gândurile fiecîntălnesc aci pe ale tuturor.

El este preludiul unei niri spre luptă și creație; te mărturia de conștiința unui corp pătruns de mrea lui, hotărât să-și aponoarea și drepturile sale și re renunță să vegeze apatie și ignorare. El cepunde unei necesități și pătă solia unor vremuri noi.

Este absolut necesar ptru prestigiul corpucel alcătuim și pe eficacitatea activității cestăm, ca toate temperamenși inițiativele să fie integîntr'o cadența uniformă, înun ritm armonios organizat. O solidaritate indisolubilăbue să prezideze permanorganizmul nostru didactîngemânarea aspirațiunilor stre, să tindă spre acelaș inspirat și alimentat de atirea luptelor din trecut, gravitatea prezentului și răspunderea ce ne încuviitorul.

Rătăcirile morale, dispa sentimentului de respect merit, desconsiderațiunea rarhică, simptome carcate tice epocii postbelice, apit corpului învățătoresc bul de adâncă venerație de care se bucura în tr și care forma cea mai a a lui podoabă. Generațiile tuale sunt chemate să rceriască acest bun smuls

uzurpare, spre a fi retrocedat patrimoniului nostru moral.

Jicnirile umilitoare, nedreptățile condamnabile ce ni se aduc, trebuiesc înfruntate și sancționate. Pasivitatea și desinteresarea noastră, echivalează cu consimțirea și confirmarea acestei intolerabile situații ce s'a creat aceluia ce aprind cea dintâi lumină în sufletele mlădițelor ce vor forma trunchiul României de mâine.

Această chemare o poartă Semănătorul, deaceia cu atâta căldură am primit apariția lui și atâtea nădejdi legăm de el.

II

Năzuințele și proiectele noastre bogate, apar însă într-o foaie cu o înfațișare pauperă și umilă. În această epocă hotărâtoare pentru cultura neamului nostru, când publicațiuni cu conținut senzațional și picanț, apar tot mai multe, în vestiminte somptuoase de hârtie velină, în pagini numeroase și la intervale cât mai scurte, -o foie ce militează pentru un scop atât de înalt, apare într'un vestmânt atât de puțintel, din hârtie de ultima calitate și abia la o lună odată. Trebuie să îmbrăcăm pruncul gândurilor noastre în straie potrivite cu menirea lui și să-i scoatem în lume cât mai des cu putință. Am dori ca foaia noastră din acele dimensiuni ce te îndeamnă s'o cumperi pentru maculatură de împachetat, să îmbrace proporțiile unei reviste elegante îngrijite, ce ispitește ochiul spre cercetare și meditare.

Fruct al visurilor noastre i se cuvine o prezentare în lume care să ne facă cinste și care să poată cel puțin sta alături de surorile ei mai norocoase din celelalte județe. Numerele păstrate și colecționate vor alcătui o iconă vie a frământărilor și năzuințelor noastre în evoluția culturală a țării. Apariția ei la răstimpuri cât mai repezi, va menține în permanență acea împartășire reciprocă de gânduri și acea atmosferă de înaltă intelectualitate, atât de necesară în izolarea noastră. Atâtea probleme tânjesc nedeslegate, iar altele numai în parte atinse, atâtea desigur nepătrunse, atâtea dureri nemărturisite, atâtea fapte și energii ce zac în ignorare și cari ar trebui comentate, luminate și ridicate în văzul tuturor.

Fiecare scrutându-și adâncimele sufletești, dincolo de orizontul ce ne leagă de vremelnicia de azi, acolo unde efemera noastră existență se impregnează indisolubil în viitorul acestui neam, -va găsi ecouri de înaltă chemare, linii

PERSONALE

de AL. C. ALDEA
invățător

*Mă strădui să scriu versurile căutate,
să farmec, cum nu se'ntâmplă des —
cu vorbe de toți banalizate,
râvnese, mătasea gândului să-mi țes...*

*Din umbră, cu răbdare, torc lumină
și frământ plămada șesului nou,
în care-acuma am să-mi fac grădină
iar la bătrânețe un frumos cavou....*

*Vreau ca, aromite, fructele să gust
din livada versurilor mele,
cum vierul toamna bea din oală must —
după străduințe și necazuri grele;*

*Apoi, împărți-voiu lumii, cu plăcere,
ca să-mi capăt drept de pomenire:
când pământul hâd lutul mi l-o cere
și când voiu rămâne doar în amintire....*

Siracova—Caliacra

ÎNTAMPINARE

Semănătorului!

*O prunc sărac, născut în vremuri de păcate
Inclin să te consider produsul unei glume,
Când credincios doar ție, pe căi nedesfurate
In rolul tău profetic, plecași să-l porți în lume.*

*Veniși să ne înlanțui la hora de înfrățire
Să pui un sigur ritm în suflete și gânduri,
Și să trezești la viață puteri ce'n adormire
Invinse de îndoială zac astăzi în adâncuri.*

*Vrei să ne'nvești ce-i lupta pentru triumful unei
Dreptăți, pe care de veacuri o așteptăm să viă,
Vrei să distrugem zidul fățarnic al minciunei
Ca să răsară zorii de pace și lumină.*

*Tu cați să ne ridici conștiința pe altarul
De unde viața apare o jertfă, o rugăciune,
Cu care, către ceruri, pioși invocăm harul,
Sostirii mai degrabă a unei lumi mai bune.*

*Cu toți ne închinăm sublimului tău crez;
Și acum când ai pornit la drum, tânăr cum ești,
Cuprins de avânt ca tine, din inimă îți urez,
S'ajungi cu bine ținta spre care năzuești!*

Nic. Badea
Calăcihioi

precise de orientare, avânt tineresc spre muncă; iar floarea gândurilor noastre, rodul fermecătoarei explorări în acele grădini elizee, va impodobi maiestos imaculatele coloane ale Semănătorului. Dorim ca el să fie un colț de soare, o trâmbiță de îmbărbătare, un îndreptar luminos, un isvor de energie și optimism.

Impotriva tuturor neajunsurilor ce vom întâlni în drum, invocăm alianța sufletească și materială a colegilor și a

tuturor oamenilor de elită, cari în aceste vremuri de preocupări străine mai cred în ideal.

Exprimând aceste modeste dorinți, le încheiu cu speranța neclintită de a vedea Semănătorul așa cum îl visăm.

Nic. Badea
Calăcihioi

NOCTURNA

Apune soarele, mai trist ca'n alte dați și estompează cu ultimile-i raze coasta dealului din apropiere. . . .

Din depărtare, un vânt ușor aduce parfumul florilor de câmp; din înălțimi, coboară întunericul și pacea sfântă, iar dela stâna din vale s'aude plângând o doină.

E noapte de Iunie. . . . .

Singur după o zi de zburci și durere, un tânăr mai stă de veghe, cu fața pală, cu sufletul plin de iubire și cu creierul frământat de ițele unui vers.

Somnul nu mai vine când îl năpădesc amintirile și-l cercetează vedeniile dedemult: ca o adiere caldă și binefăcătoare câte odată, ca o blândă muștrare uneori.

Și nici odată ca acum, nu s'a simțit mai bine în făgașul amintirilor. Gându-i tot mai adevărat, rațiunea tot mai simplă ș'afară de asta i se pare că și vremea are alt rost.

Zadarnic însă încearcă să-și adune gândurile. Făptura ei îi vorbește și ochii melancolici îl cercetează neincetat . . . .

La această stare sufletească stă de veghe în asta noapte . . . .

Vântul dela o vreme a încetat și doina plânge înainte, secundând parcă plânsul durerii și iubirii lui sălbatic.

De pretutindeni, glasuri line de greeri, ca un cor din tragediile lui Sofocle, întonează parcă un cântec de îngropăciune. Și deasupra pământului învaluit în borangicul lunei, arde cerul unei nopți de vară cu stelele mari și agățate, ca niște candelabre într'o biserică.

Un șuer, un ecou și doina tace o clipă, urmând apoi mai dulce, mai răscolitoare de trecut și mai cu foc. . . . E'n glasul ei, protestarea mută contra soartei care se răsbună astfel: smulgându-l pe cel ce se tânguește în melodia ei, de lângă iubita ce la despărțire l'a petrecut cu ochii umezi, până'la pierdut în zarea dinspre asfințit.

Biet păstor! . . biet păstor! . . , cântecul tău mă doare, povestea ta o înțeleg, iar pe tine ce nu ai somn te simt aproape. . . .

Suntem doi copii prieteni cu durerea, cari nu cer dela lume decât înțelegerea. Tu cu fluerul, cu bâta și cu mioarele, iar eu, cu truda de asemăna două buchii.....

Rătăcind apoi pe ulițele

ninse de lumină, furat de jocul caprițios al imaginilor, o vede pe ea tot așa de încântătoare, cum a văzut-o cu câteva seri mai înainte.

Blesteamă pe acei ce au spus în calea iubirii depărtarea; caută să-și alunge din suflet durerea, fredonând și el o arie auzită, acolo, în seninătatea aceea patriarhală din care a fost smuls și aruncat aci fără nici o milă....

Așa străbate farmecul nopții, până când dela stâna din vale doina nu se mai aude, până când înțelege că e târziu și că păstorul—poate—a adormit și el, cu fluerul sub eap....

Pe cerul frumos de vară aceleași stele prin care atârână moartă calea Lactee, iar în aer acelaș svon: cântecul greerilor, cântecul de îngropăciune.....

Se înapoiiază în cămăruța-i cu acelaș pat — mărturia atâtor nopți de svrârcoliri și insomnie—cu aceiaș masă de scris, pe care stă deschisă o carte și cu aceiaș lampă cu lumină discretă, ca para unui opaiț.

Intră pregătind pentru odihna corpului sfredelit de durere și ca'n semn de rămas bun îi pomeneste acum numele cu glas mai tare: Doni, Doni. . . . .

E'n acest strigăt ceva din jalea cocoarelor călătoare în noaptea prevestitoare de dezastru. . . . !

Și-adoarme încet. Somnul, e de-acum a tot stăpânilor....

R. Sandu

FOLKLORUL NOSTRU

Apel către toți domnii colegi

— urmare —

Cea mai mare parte din înaintași noștri cari au cules, până acum material de folclor, au dat o importanță deosebită cântecilor, — poate pentru că cer mai puțină muncă spre a fi culese, lăsând la o parte alt material, care merită tot atâtea atenție. —Așa sunt, de pildă, basmele (poveștile).

Cei mai mulți dintre culgătorii de basme, e știut însă că se depărtează de forma în care li se spun basmele, pe care le redau în o formă proprie modului lor de a gândi și de a exprima ceea ce gândesc. În asemenea condițiuni, doar fondul

basmului este popular, în-colo totul oglindește pe scriitorul basmului și nu pe povestitorul lui.

Deci să redăm orice fel de culegeri de folklor, pe cât e posibil, cu propriile expresiuni și cu propria factură a povestitorului.

Unii culegători de cântece făuresc, ei singuri, o metrică necunoscută de popor. Versul popular nu are nimic artificial în el; curge limpede și armonios, și îndată cunoști mâna străină care-l ciunțește. Nu-i exact a reda, în acest mod, versuri populare:

Murgu paște și nechează
Puica plânge și oftează.
sau:

Frunză verde sămulastră,
Icea 'ncoastă, colea 'n față
Cântă cucu, se răsfață.

E destul să asculți un cântec, zis de un țăran, pentru ca versurile să se indice de la sine.

Descântecile trebuiesc culese cu multă atenție. Și nu e destul a copia versurile, ci trebuie a nota, cu exactitate, toată practica descântecului, arătând chiar gesturile pe cari le face descântătoarea și tot ce constituie ceea ce se numește un descântec.

În fine, regula conducătoare în tot ceea ce se culege, este a reda întocmai ceea ce auzim de la popor, fără a ne permite să adăugăm, să suprimăm sau să îndreptăm ceva, chiar când ni-s'ar părea că ceea ce auzim ar trebui să fie altfel.

Îndeplinind aceste condiții, îndeplinim o veche datorie, față de înaintașii noștri, care ne tolerează an de an această abatere.

Prin culegere de material folklorist, și publicarea lui în glasul nostru „Semănătorul“, ce trebuie auzit și cercetat de toți cu mai multă luare aminte, îndeplinim și repetarea unui vechiu ordin al Onor Ministerului Instrucțiunii.

Fie, că de acum încolo, să nu ni-se mai impute și acest lucru; rog deci pe domni colegi a se ocupa și în această direcție, iar unde întâmpină v'ro dificultate, îi rog să mi-se adreseze, căci le stau cu plăcere la dispoziție.

Alex. Marinescu
Hașarlăc—Arman
—Caliacra—

Cu toate eforturile noastre spre a obține un acreditiv pentru salariile pe Septembrie, a fost imposibil să obținem ceva. Nouă ne refuză achitarea salariilor pe Sept. iar ofițerilor le achită pe Noiembrie.

Bucăți din autori de citit copiilor

(urmare)

BIBLIOTECA COPILOR

Infățișează un minimum de cărți reprezentative al căror număr apropie 100 volume, iar costul între 3000—4000 lei.

7—9 ANI

- 1) Florian Cristescu—Pășările și papuși Cart Rom 27 lei
- 2) " " —Școala lui Chițchiron " " 28 "
- 3) " " —Fircel Voinicel " " 28 "
- 4) " " —Nepoții Roademultulesei " " 30 "
- 5) " " —Familia lui Roademult " " 32 "
- 6) N. M. Nigrim —Zmeul " " 30 "
- 7) " " —Scufița Roșie " " 20 "
- 8) " " —Castelul Fermecat Cart Rom. 27 "
- 9) " " —Prichindel " " 20 "
- 10) " " —Cotoiul încălțat " " 20 "
- 11) " " —Domnița și ursitoarele " " 50 "
- 12) " " —Basm alese pentru copii " " 50 "
- 13) " " —Motanul încălțat " " 50 "
- 14) " " —Guliver în țară piticilor " " 50 "
- 15) " " —Tândărică " " 50 "
- 16) " " —Povestea lui Robinson " " 50 "
- 17) " " —A fost odată " " 60 "
- 18) " " —Cerușereasa " " 20 "
- 19) M. I. Tabico —Păcăleli " " 20 "
- 20) Fl. Cristescu —Carte pentru copii " " 30 "
- 21) Elena Farago —Ziarul unui motan Ed. Ancora 40 "
- 22) " " —Intr'un cuib de rândunele, 30 "
- 23) Em. Păsculescu —Povești Edit. Ziar Universul 36 "
- 24) Ap. Culea —Daruri pentru copii Ed. Cart. Rom. 25 "

9—11 ANI

- 1) Ispirescu —Basmele Rom. Cul. Națională 25 "
- 2) " " —Povestind copiilor Socec 40 "
- 3) M. Sadoveanu —Poves. pentru copii Alcalay 60 "
- 4) " " —Basme engleze. Cul. Națio. 25 "
- 5) Tolstoi " —Povestind copiilor Socec 40 "
- 6) Coșbuc " — " " 40 "
- 7) Tolstoi " —Povești pentru copii " " 100 "
- 8) Marian Eliza —Cei trei feciori de Împărat Ed. Ciornei 90 "
- 9) " " —Domnița Lia Cult. Rom. 50 "
- 10) Thomson " —Făpturi alese " " 45 "
- 11) " " —Urechiușe sbărlită Edit. Casa Școlilor 42 "
- 12) Grimm " —Alte Povești Ed. Carol Segal 30 "
- 13) Stevens " —Împărăția Furnicilor Cult. Națională 50 "
- 14) Dulfu " —Zâna Florilor Ed. Universul 20 "
- 15) " " —Răsunarea Lenuței Cult Rom 15 "
- 16) M. Lungeanu " —Povești Ed. Cult. Român. 25 "
- 17) " " —Alte Povești " " 40 "
- 18) Th. Speranța " —Chițibuș cel draguț " " 50 "
- 19) Bonsels " —Albina Maia Cult. Națională 80 "
- 20) Chiață Rotaru " —Urechială Ed. Cugetarea 33 "
- 21) " " —Cart. Minunătăților Cult. Rom 90 "
- 22) " " —Povești din 1001 de nopți Ed. Cartea Românească 60 "
- 23) Cristescu Bratu " —Șirag de mărgele Socec 40 "
- 24) Caraivan " —Povești de Pretutindeni " " 60 "
- 25) Andersen " —Povești (10 vol) Ed. Casa Școalelor 266 "
- 26) Speranța " —Sar și Ionel Socec 35 "
- 27) Ap. Culea " —Povești cu animale și păsări Ed. Ramuri Craiova 25 "
- 28) " " —Șezatorile copiilor Ed. Suru Buc. 30 "
- 29) " " —Genoveva de Brabant Bib. pentru toți Alcalay 6 "
- 30) " " —Prohodul " " " "
- 31) " " —Colinde, cântece de stea vicleiemul, plugușorul " " " "

11—12 ANI

- 1) Wildenbruch—Lacrămile copiilor Bibl. pt. toți 12 lei

- 2) " " —Doi trandafiri " " 12 "
- 3) Burnett " —Micul dord Ed. Cartea Rom. 50 "
- 4) N. Ciobanu " —Ca să înveți jucându-te Ed. Șc. 60 "
- 5) Rădulescu Niger " —Bietul Tudorel Alcalai 30 "
- 6) Jules Verne " —Calatorie în jurul pământului 20 "
- 7) Nestor Urechia " —Robinsonii Bucegilor Ed. Sosec 50 "
- 8) Collodi " —Tândărică Ed. Cartea Rom. 30 "
- 9) Coutesa de Segur " —Hanul cu noroc Alcalay 30 "
- 10) Fl. Cristescu " —Povestea neamului nostru 3. vol. Cartea Românească 120 "
- 11) I. Basarabescu " —Moș Stan Edit. Cultura Națională 45 "
- 12) Cont. Hodoș " —Rodica Socec 25 "
- 13) Hector Malot " —Ed. Cult Rom Fără Familie 60 "
- 14) Em. Gârleanu " —Din lumea celor ce nu cuvântă Alcalay 50 "
- 15) Edmond de Amicis " —Cuore Edit. Cartea Rom. 75 "
- 16) Cervantes " —Dou Quijote " " 50 "
- 17) " " —Moartea mâncătorului de oameni Alcalay 80 "
- 18) Swift " —Guliver în țara uriașilor " " 50 "
- 19) " " —Tili Buchoglină " " 50 "
- 20) Batzaria N. " —Inelul pierdut Ed. Ad. 40 "
- 21) Contese de segur " —Norocurile Sofiei Ed. Anco. 50 "
- 22) Carmen Silva " —De prin viacuri Bib. pt. toți Alcalay 6 "
- 23) Titila Haque " —Povești de aripa văzduhului Cartea Românească 90 "
- 24) Nestor Urechia " —Zânele din valea Cerbului 90 "
- 25) Cezar Petrescu " —Pif-paf-puf Edit. Națională 90 "
- 26) Batzaria " —Inchisoarea de fl. Edit. Ad. 20 "
- 27) Alice Găriliescu " —Ispravile lui Urs. Cart. Rom 50 "
- 28) N. Batzaria " —Tufele de viteji " " 50 "
- 29) Gasenca " —Șarpele din junglă " " 70 "
- 30) Selma Lagerlof " —O călătorie în lumea basmelor Ed. Adev. 80 "
- 31) " " —A doua căl. în lumea bas. 120 "
- 32) Wiss " —Robinson elveț. 2 vol C Șc. 90 "
- 33) Aimard G. " — " Alpinul Ed. C. Șc. 60 "
- 34) De Foe " —Robinson Crusoe Cart. Rom. 60 "

IERȚARE

către Neti

Din noaptea cea blestemată nu te-am văzut Neti.

Te-am căutat peste tot locul. Am trecut ca și mai înainte pe strada ta, prin fața casei tale, dar tu nu te-ai mai arătat. Mergeam plângând pe aleele din parcul, unde ne plimbam împreună. Plângeam de dorul tău. Voiam să-ți văd ochii tăi albaștrii, trupul tău zvelt, s'aud vocea ta dragă, să-ți vorbesc și să-ți cer iertare.. Dar tu n'ai mai venit ca odinioară, cu acel surâs îngeresc.

Nu te-ai mai arătat niciodată de atunci. S'am umblat zadarnic multă vreme.

Da, voiam să-ți cer iertare și voesc ș'acum. De atunci te caut mereu să-ți spun că nu sunt vinovat, că te am iubit, te iubesc și te voi iubi Neti.

Dacă tu nu vrei să-mi iei în seamă dragostea mea, eu totuși te voi iubi Neti și simt ca sub povara acestel iubiri, curând voi fi înfrânt, voi trece în lumea dreptății, ș'acolo vom face un cuib fericit, căci știu, că vei veni și tu.

Tuky

Informațiuni

Pe ziua de 1 Decembrie a. c., a fost numit Subvizor școlar al județului Caliacra, D-I Gheorghe Dinulescu.

* * *

La cancelaria Subvizoratului școlar, se găsesse pentru cerc. cult. cărțile recomandate de Minister ce se pot adapta acestei regiuni. D-nii Președinți sunt rugați a se prezenta spre a le ridica.

Grupul parlamentar al corpului didactic

Miercuri s'a întrunit la Cameră și s'a constituit în mod definitiv grupul parlamentar al corpului didactic alegându-se ca președinte I. Petrovici, vicepreședinte d. R. Caracaș și seretar d. V. Ţoni.

Revendicările corpului didactic au fost formulate în următoarele trei puncte:

1) Reintegrarea corpului didactic în dreptul său din legea armonizării:

2) Invățământul primar să rămână integral în bugetul statului:

3) Gradațiile noi să fie prevăzute în bugetul pe 1932.

Tip. „GLÜTENBERG“—Bazargic